

Ochranářský plán

Kupsova skála

2010 - 2020

Pozemkový spolek pro přírodu a památky Podblanicka

1. Základní údaje

1.1. Název lokality

Kupsova skála

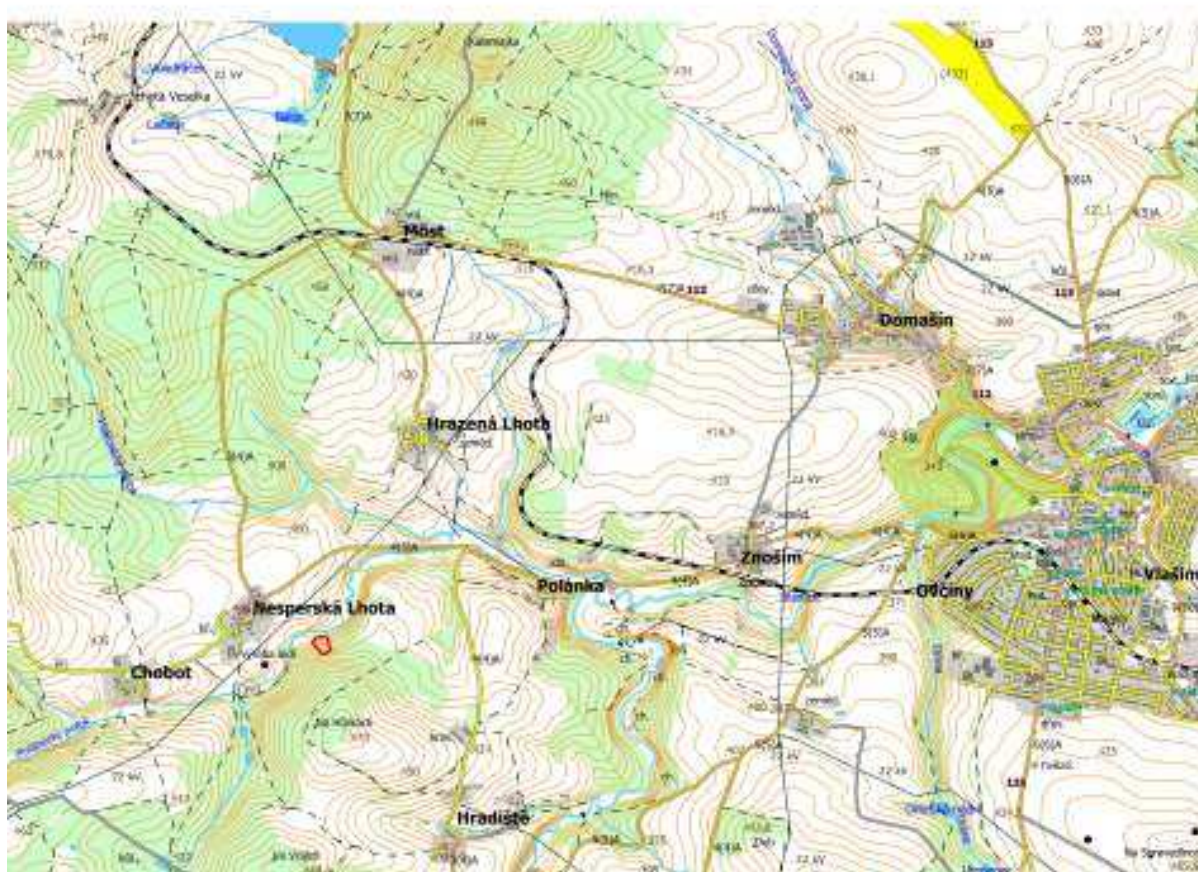
1.2. Lokalizace

Kraj: Středočeský

Okres: Benešov

Obec: Vlašim

Katastrální území: Nesperská Lhota

Obr.1. Lokalizace Kupsovy skály. Zdroj: WMS Cenia - geoportal.cenia.cz, Datový podklad DMÚ25

1.3. Údaje o jednotlivých pozemcích

číslo parcely	210/2	210/3	210/4
Katastrální území	Nesperská Lhota	Nesperská Lhota	Nesperská Lhota
typ evidence	KN	KN	KN
číslo Listu vlastnictví	281	10001	281
výměra (m ²)	1655	2536	3007
druh pozemku	lesní pozemek	lesní pozemek	lesní pozemek
skutečná funkce	les	les	les
vztah	výpůjčka	předjednaný výkup	výpůjčka
vlastník	ÚVR ČSOP Michelská 5 140 00 Praha 4	Město Vlašim Jana Masaryka 302, Vlašim, 258 01	ÚVR ČSOP Michelská 5 140 00 Praha 4

Celková výměra: 0,8 ha

Obr. 2. Parcelní situace v soutisku na leteckém snímku. Zdroj: WMS ČÚZK - datový podklad leteckého snímku Geodis Brno, datový podklad katastrální mapy ČÚZK

2. Charakteristika lokality

2.1. Přírodní poměry

2.1.1. Geologie a reliéf

V geomorfologickém členění provincie Česká vysočina náleží lokalita do oblasti Středočeské pahorkatiny, celku Vlašimská pahorkatina a okrsku Blanická brázda.

Geologické podloží tvoří horniny jednotvárné série moldanubika – biotiticko-sillimanitické pararuly, které jsou v okolí lokality přerušeny vložkami kvarcitů. Pararuly tvoří na lokalitě četné výchozy. V údolí Poláneckého potoka se vyskytují hlinitopísčité fluvialní usazeniny. Půdy na lokalitě jsou mělké lesní půdy (kambizemě), přecházející ve středu lokality v rankery.

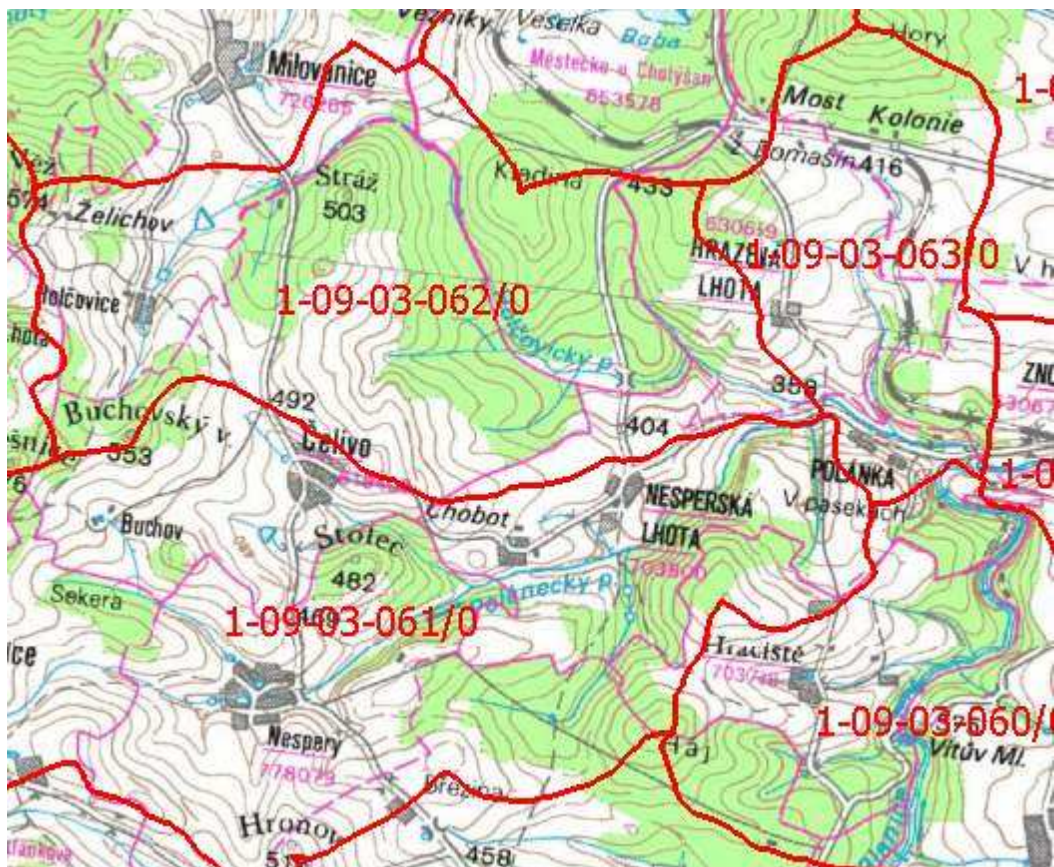
Území se rozkládá na svahu, který se zvedá od Polánského potoka. Sklon svahu činí cca 15° a území je orientováno k SZ. Plocha se rozkládá v nadmořské výšce 401 - 416 m n. m.

Lokalita náleží do mírně teplé oblasti MT10 dle Quitta (1971). Jedná se oblast s následující klimatickou charakteristikou:

Průměrná teplota v lednu: -2 -3	Průměrná teplota v červenci: 17 - 18
Počet letních dnů: 30 - 40	Počet ledových dnů: 40 - 50
Počet mrazových dnů: 110 - 130	Počet jasných dnů: 40 - 50

2.1.2. Hydrologické poměry

Hydrologické číslo území: 1-09-03-061/0, území patří do povodí Poláneckého potoka

Obr.3. Povodí Poláneckého potoka. WMS Cenia – geoportal.cenia.cz, datový podklad ČÚZK

Niva Poláneckého potoka navazuje na lokalitu za cestou, tvoří navazující krajinný prostor s cennými biotopy.

Na lokalitě nejsou prameny ani stružky, odtok z území je plošný, případně podpovrchový. Projevy eroze se neprojevují, vzhledem k mělké půdě a svazitému terénu je ovšem třeba sledování projevů eroze věnovat pozornost.

2.1.3. Vymezení biotopů

V biogeografickém členění ČR (Culek, 1995) náleží lokalita do hercynské biogeografické provincie, resp. bioregionu 1.22. Posázavský a to v jeho typické části. Lokalita leží v biochoře 4BS - Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 4. v.s, v místě kontaktu s biochorami 3BS - Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 3. v.s. a 4BL - Erodované plošiny na permu 4. v.s.

Ve fyto geografickém členění ČR (Skalický, 1988) leží lokalita v mezofytiku, fyto geografickém obvodu Českomoravského mezofytika. Lokalita leží ve fyto geografickém okrese 42b Táborsko-vlašimská pahorkatina v jeho typické části.

Mapa potenciální přirozené vegetace (Neuhäuslová a kol., 1998) na lokalitě uvádí bikovou nebo jedlovou doubravu (*Luzulo albidae – Quercetum petrae*). Geobotanická mapa (Mikyška, 1968) na lokalitě uvádí Acidofilní doubravy, při vodním toku Luhy a olšiny.

V současnosti odpovídá vymezení biotopů na lokalitě biotopu L7.1 – Suché acidofilní doubravy, ovšem dolní, vlhčí a humóznější část svahu je přechodem k biotopu L3.1 – Hercynské dubohabřiny. V dolní části svahu se objevuje v podrostu řada druhů typických právě pro dubohabřiny – např. jaterník trojlaločný.

Na jihozápadním okraji lokality (v dolní části svahu) je rozvolněný porost několika vzrostlých smrků se zmlazením, v podrostu s trnkou, růží šípkovou a kalinou obecnou. Výše po svahu se nachází na smýcené ploše oplocenka s výsadbami dubů letních z roku 2006 smíšenými s mladými smrkem. V oplocence se dále nachází pestrá směs dalších druhů dřevin – trnka, střemcha, zimolez, maliník, bez černý, růže šípková, v horní části borovice, bříza i jasan. Horní část svahu nad oplocenkou uzavírá vzrostlý dub, smrk, břízy, borovice, s náletem smrčků, v podrostu je zde kolečko třtiny. Leží zde 1 menší padlý smrk.

Ve střední části lokality se na morfologicky členitém reliéfu nachází rozvolněná směs starších dřevin - smrk, dub letní, třešň, bříza, borovice, střemcha, jeřáb ptačí, růže šípková, trnka, líska a hloh. Dominantou střední části lokality je mohutný buk lesní. Podél jihozápadní hranice středního pozemku byla v roce 2006 provedena výsadba dubů letních s individuální ochranou. Ve střední části lokality jsou ponechané 3 mohutné kmeny stromů ve stadiu rozpadu, v horní části větší padlá bříza a na východní straně středního pozemku ještě 4 menší padlé kmeny.

V horní části středního pozemku jsou morfologicky členité skalní výchozy a jámy – zbytky po selské těžbě kamene. Skály jsou povětšinou bez vegetace, porůstá je místy brečťan.

Horní část svahu východního pozemku tvoří rozvolněný porost dubu, s několika smrkem, javor klen, podrost je zde poměrně chudý. Níže po svahu se nachází druhá oplocenka s výsadbou buku a jedle z roku 2006. V oplocence jsou dále smrkem a nálet dalších dřevin - borovice, bříza a osiky. V oplocence rovněž zůstaly po těžbě vzrostlý smrk a bříza.

Na okraji v dolní části svahu mezi středním a východním pozemkem byly v roce 2006 vysazeny třešně a jabloně do individuálních ochrany.

Pod oplocenkou je svah viditelně vlhčí než u západního pozemku. Z roku 2006 je zde výsadba dubů, 1 již vzrostlý dub a 3 vzrostlé uschlé smrkem. Opodál stojí menší zdravé smrkem, vlhčí stanoviště indikují přítomné olše.

Zcela nahoře všechny pozemky v horní části svahu uzavírá směs smrkem a borovice, s mladými dubem a břízou, postupně přecházející v kulturní smrkový les.

Přehledná situace vymezení biotopů, stavu jednotlivých částí lokality a lokalizace provedených opatření je uvedena v Příloze.

2.1.4. Flóra

Hlavní předmět ochrany:

Vědecké jméno taxonu	České jméno taxonu	Významnost				Početnost (např. počet kvetoucích jedinců)	Lokalizace	Nároky na zachování populace druhu
		HD	Bern I	§	RL			
<i>Daphne mezereum L.</i>	lýkovec jedovatý				C4	170	Kupsova skála	biotop světlé doubravy

Lýkovec jedovatý je vzpřímený keř 30 – 100 (150)cm vysoký. Mladé větve jsou zelenavě hnědé, přitiskle chlupaté až plstnaté. Listy opadavé, vyvíjející se až po květech, více nahlučené na koncích větví, krátce řapíkaté, podlouhle obvejčité, obkopynaté až kopinaté, tupě špičaté, 6 – 10 cm dlouhé a 1 – 2 cm široké, celokrajné, pouze na okraji u mladých listů hustě, u starších řídce brvitě, na líci zelené, na rubu šedozelené až modrozelené. Květy v postraních svazečcích po 2 – 3 (-5) v paždích opadlých loňských listů, přisedlé, silně vonné. Češule jsou 5 – 8 mm dlouhé, 1 – 3 mm široké na bázi slabě rozšířené, vně hustě přitiskle chlupaté, růžové až fialověrůžové barvy. Lýkovec kvete od února do dubna. Plody jsou dužnaté, jasně červené vejcovitě kulovité nebo kulovité peckovice.

Lýkovec jedovatý je zařazen v Červeném seznamu z hlediska ohrožení mezi druhy vyžadující další pozornost (C4).

Význačné a typické taxony rostlin na lokalitě:

Na lokalitě nebyl prozatím proveden úplný inventarizační průzkum, jeho výsledky ale zřejmě nebudou výčet již zjištěných taxonů významně převyšovat.

bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*)

bedrník obecný (*Pimpinella saxifraga*)

bez černý (*Sambucus nigra*)

borovice lesní (*Pinus sylvestris*)

břečťan popínavý (*Hedera helix*)

bříza bělokorá (*Betula pendula*)

buk lesní (*Fagus sylvatica*)

dub letní (*Quercus robur*)

hloh (*Crataegus* sp.)

jabloň lesní (*Malus sylvestris*)

jahodník obecný (*Fragaria vesca*)

jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*)

jaterník trojlaločný (*Hepatica nobilis*)

javor klen (*Acer pseudoplatanus*)

jedle bělokorá (*Abies alba*)

jestřábník zední (*Hieracium murorum*)

jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*)

kalina obecná (*Viburnum opulus*)

kostival lékařský (*Symphytum officinale*)

krušina olšová (*Frangula alnus*)

lipnice hajní (*Poa nemoralis*)

líška obecná (*Corylus avellana*)

lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*)

maliník obecný (*Rubus idaeus*)

olše lepkavá (*Alnus glutinosa*)

pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*)
prvosenka jarní (*Primula veris*)
pryšec chvojka (*Euphorbia cyparissias*)
ptačinec žabinec (*Stellaria media*)
puchýřník křehký (*Cystopteris fragilis*)
rozrazil rezekvítek (*Veronica chamaedrys*)
rožec rolní (*Cerastium arvense*)
růže šípková (*Rosa canina*)
řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*)
samorostlík klasnatý (*Actaea spicata*)
smrk ztepilý (*Picea abies*)
strdívka níčí (*Melica nutans*)
střemcha obecná (*Prunus padus*)
svízel okrouhloolistý (*Galium rotundifolium*)
svízel povázka (*Galium aparine*)
topol osika (*Populus tremula*)
trnka obecná (*Prunus spinosa*)
třezalka tečkovaná (*Hypericum perforatum*)
třešeň ptačí (*Prunus avium*)
třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*)
violka vonná (*Viola odorata*)
vrba jíva (*Salix caprea*)
zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*)

2.1.4. Fauna

Fauna území dosud nebyla podrobněji sledována. Výhledově by bylo vhodné provést orientační průzkum hmyzu (ploštice, brouci) s ohledem na probíhající změnu světelných podmínek a struktury vegetace na lokalitě. Velmi zajímavé je v tomto pohledu ponechané padlé dřevo.

2.2. Ekologické souvislosti

2.2.1. Velikost

Vymezení lokality je dáno téměř totožným rozšířením tří jevů:

- Skalní výchozy pararul, zbytky selských lůmků
- Populace lýkovce jedovatého
- Smíšený lesní porost se sníženým zakmeněním

Pro přítomnou populaci lýkovce jedovatého je vymezení minimálním rozsahem pro zajištění ochrany. Vzhledem k tomu, že v okolí jsou hospodářské smrkové porosty, nemá snaha o zvětšení lokality v současnosti smysl. Připojení dalších ploch by pro ně znamenalo změnu hospodaření, přeměnu porostů a dosadby lýkovce.

2.2.2. Reprezentativnost (zachovalost) fyziotypů/biotopů

Reprezentativnost biotopu je průměrná.

2.2.3. Obnovitelnost fyziotypů/biotopů a druhových populací

Populace na lokalitě je obtížně obnovitelná. V případě zničení populace lze sadovnický na lokalitu druh vrátit, nicméně s již odlišným genofondem.

2.3. Právní souvislosti

2.3.1 Ochrana přírody a krajiny

Lokalita není zvláště chráněným územím, požívá ochranu jako významný krajinný prvek „ze zákona“ jako lesní pozemek.

2.3.2. Územně plánovací dokumentace a další právní vztahy k lokalitě

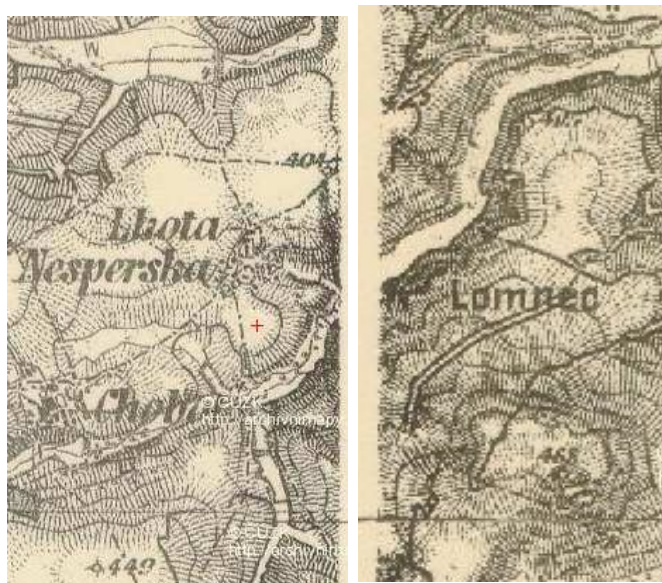
V platném územním plánu Města Vlašim je lokalita zařazena jako lesní pozemek. Tento územní plán z roku 1993 (pozdější změny se lokality nedotkly) ovšem nemá vymezeny prvky ÚSES. Nejbližší vyšší územně plánovací dokument – Územní plán Velkého územního celku Okresu Benešov z roku 2006 - vymezuje v oblasti lokality regionální biocentrum RBC 753 Nesperská hora. Lze předpokládat, že v nejbližším období bude hranice regionálního biocentra konkretizována v územním plánu Města Vlašim.

Obr.4. Výřez z Územního plánu Velkého územního celku Okresu Benešov. Zdroj: mapový server Středočeského kraje, sekce Územní plány obcí.

2.4. Socio-ekonomické poměry - využívání území a jeho okolí, ovlivňující lokalitu, v minulosti a současnosti

Lokalita byla v minulosti využívána jako selský lom. V současnosti je díky výskytu lýkovce a morfologii území – vystouplým skalám – vnímána jako lokální zajímavost. Místní obyvatelé si uvědomují přírodovědný význam lokality, lokalita nebyla v minulosti intenzivně hospodářsky využívána a není tlak na její intenzivní hospodářské využití. V minulosti se objevily pokusy s ukládáním odpadu do jam po těžbě kamene.

Obr.5. Lokalita na mapě 3.vojenského mapování. Zdroj: mapový server Zeměměřického úřadu.

2.4.1. Ochrana přírody

V roce 1962 je z Kupsovy skály dokladováno asi 100 keříků lýkovce. V roce 1967 byl i na základě předchozí informace na lokalitě proveden první orientační floristický průzkum na popud doc. Václava Zeleného z Vysoké školy zemědělské v Praze. Lokalitu sledovala i hlídka mladých ochránců přírody. I v průběhu dalších let byla lokalita v pozornosti ochránců přírody, kteří s obavami sledovali zvyšující se zastínění podrostu. V osmdesátých letech byly učiněny pokusy vyhlásit Kupsovou skálu jako chráněné území, nicméně k tomu nedošlo. V přípravě bylo vyhlášení přírodní památky i v roce 2002, ovšem se zánikem okresního úřadu v Benešově byly práce přerušeny.

V roce 2000 proběhlo sčítání lýkovců, kdy bylo zjištěno 180 ks, v roce 2008 druhé, kdy bylo zjištěno 170 kvetoucích jedinců.

V roce 2004 proběhlo kácení na části krajních pozemků s následným záměrem zalesnění smrkem na části plochy. Vlastník na základě jednání o přírodní památce z roku 2002 kontaktoval ČSOP Vlašim s konzultací o ochraně lýkovců a dalšího lesnického hospodaření. Výsledkem jednání byl výkup 2 krajních pozemků do vlastnictví ÚVR ČSOP, realizovaný v roce 2005. Následně byly v roce 2006 realizovány dosadby listnáčů a jedle - v počtu 500 ks. Kolem výsadeb byly zbudovány oplocenky. Současně byly odklizeny odpadky z lůmků.

2.4.2. Zemědělství

Lokalita není zemědělsky využívána. Na loukách pod lokalitou probíhá pastva ovcí, byl zaznamenán únik ovcí z plochy a okousání stromků na lokalitě.

2.4.3. Lesnictví

Lokalita je lesním pozemkem. V minulosti zde byl udržován řídký, převážně listnatý porost (dub, borovice), který se doplňoval s občasnou těžbou kamene. Pod lokalitou vede lesní svážní cesta.

Les na lokalitě je lesem hospodářským. Lesními typy na lokalitě jsou 3A1 – lipodubová bučina bažanková a 3S9 – svěží dubová bučina šťavelová. Přirozenou druhovou skladbu dřevin pro jednotlivé lesní typy uvádí tabulka, grafické vymezení lesních typů na lokalitě je uvedeno v příloze:

Lesní typ	Poloha	Plocha na lokalitě (ha)	Přirozená druhová skladba
3S9	Horní část svahu	0,36	BK6-7, DB1-2, JD1-2, JV+-2, LP+-2, JS, HB, JL
3A1	Dolní část svahu	0,36	BK4-5, LP2, DB2, JD1, JV1-2, KL+-1, JL, HB, břek

Zdroj: OPRL pro PLO10

V 19. a na počátku 20. století byl na lokalitě vysazen smrk. Porosty smrku byly v roce 2004 vykáceny a plochy následně opět osázeny smrkem. Základním dokumentem pro lesnické hospodaření jsou LHO pro zař. obvod Vlašim (1.1.2001 – 31.12.2010).

V roce 2006 byly na lokalitě provedeny zásahy pro zlepšení podmínek populace lýkovce a posílení dřevin přirozené druhové skladby. Na vytěžené ploše se smrkovým zmlazením byly nejprve odstraněny náletové dřeviny (bříza, keře), které lýkovce přímo zastíňovaly.

Obr.6. Výřez porostní mapy pro zař. obvod LHO Vlašim pro období 2000 – 2010. Zdroj: mapový podklad - mapový server ÚHÚL

Na slunné straně svahu (p.č. 210/2, porost sk. 474B7x) byl na části plochy po odstraněných náletech vysazen dubový kotlík o velikosti cca 600 m². Celá plocha byla z důvodu ochrany proti zvěři oplocena lesnickým pletivem. Druhové složení tvořil pouze dub letní (*Quercus robur*) z 300 ks prostokořenných sazenic. Do budoucna byl při výsadbě předpoklad založení dubového porostu s nižším zakmeněním, pod kterým porostou lýkovce bez rizika zastínění nálety.

Na stinné straně svahu (p.č. 210/4, porost sk. 474B7u) byl na části plochy po odstraněných náletech vysazen jedlobukový kotlík o velikosti cca 400 m². Celá plocha byla z důvodu ochrany proti zvěři oplocena lesnickým pletivem. Druhové složení tvořil buk lesní (*Fagus sylvatica*) – 200 ks a jedle bělokorá (*Abies alba*) – 80 ks z prostokořenných sazenic. Do budoucna byl při výsadbě předpoklad založení jedlobukového porostu s nižším zakmeněním, pod kterým porostou lýkovce bez rizika zastínění nálety.

Na skále v centru území (p.č.210/3), kde není možná celoplošná výsadba do oplocenky, byly vysazeny na vhodných místech jednotlivé stromy. K výsadbě byly použity duby letní

(*Quercus robur*) – 10 ks o velikosti 81/120 cm, třešně ptačí (*Prunus avium*) – 5 ks o velikosti 121 + cm a jabloně lesní (*Malus sylvestris*) – 5 ks o velikosti 150/200 cm. Všechny stromy byly upevněny k jednomu kůlu a ochráněny proti poškození zvěří plastovou ochranou. Obalované sazenice byly použity z důvodu menšího přesadbového šoku (výsadba ve skalnatém terénu) což zajistí snadnější ujímavost a rychlejší počáteční růst. Zbrání se tak poškození sazenic zvěří.

I přes provedené dosadby zůstává podíl smrku na lokalitě dosti vysoký – cca 60%. Do budoucna je žádoucí tento poměr zlepšit ve prospěch dřevin přirozené druhové skladby.

2.4.4. Rekreační a sport

Lokalita není pro nevhodný reliéf sportovně ani rekreačně využívána, toto využití se nepředpokládá ani u okolních pozemků. Lokalita je lokálním turistickým cílem, dle místních obyvatel nepříliš využívaným.

2.4.5. Myslivost a rybářství

Lokalita je součástí honitby 212511 0032 – Veliš. Nájemcem honitby je Myslivecké sdružení "Háj" Veliš, 257 06 Louňovice pod Bláníkem, IČ: 43382967. Na lokalitě není umístěno příkrmovací zařízení. Škodám zvěří na vysazených stromech je předcházeno zbudováním oplocenek.

2.4.6. Těžba nerostných surovin

Lokalita sloužila v minulosti jako selský lom na stavební kámen. K lomu nebyla vypracována žádná dokumentace, těžba nebyla evidována, není zde chráněné ložiskové území. V současnosti nejsou zaznamenány žádné pokusy o odvoz kamene.

2.4.7. Využití vody

Voda na lokalitě ani v nejbližším okolí není využívána.

2.4.8. Výchovné a vzdělávací využití

Na lokalitě byla v roce 2007 umístěna informační tabule s údaji o přírodních hodnotách, významu lokality a činnosti pozemkového spolku. Lokalita je cílem přírodovědných vycházek. S intenzivnějším využitím pro ekologickou výchovu se nepočítá, neboť pohyb většího počtu osob by mohl mít negativní důsledky na půdu a vegetaci.

2.4.9. Další využití

Lokalita by teoreticky mohla být příhodným místem pro ukládání odpadů – „černou skládkou“ – pokusy se již v minulosti objevily. Lokalita je ovšem špatně dostupná osobním automobilem a tak je toto nebezpečí poměrně malé.

2.5. Možné konflikty zájmů

Konflikty zájmů ochrany přírody se nepředpokládají, ochrana lýkoců jako hlavního předmětu ochrany je podmíněna ochranou biotopu, a tedy i dalších druhů flóry a fauny.

3. CÍLE A OPATŘENÍ

3.1. Dlouhodobé cíle ochranného plánu

1. Přírodě blízký strukturovaný lesní porost s druhovou skladbou dřevin odpovídající stanovišti. Porost dostatečně rozvolněný pro dostatečný světelný požitek pro lýkovec.
2. Optimální podmínky pro druhy vázané na mrtvé stojící a ležící dřevo.
3. Veřejnost z regionu informovaná o významu lokality.

3.2. Modifikující faktory a jejich zhodnocení

- Hospodaření v okolních lesních porostech probíhá s ryze hospodářským zaměřením na produkci dřeva. V okolí jsou převážně smrkové monokultury.

3.3. Operativní cíle ochranného plánu

- Udržení populace lýkovce nad počtem 170 ks
- Zajištění právního zabezpečení ochrany přírody na lokalitě.
- Zvýšení množství padlého dřeva na 5 m³ na lokalitě.
- Dosažení 80% přirozené druhové skladby dřevin do roku 2020.
- Udržení nízkého zapojení stromů a keřů na výslunné části skalního výchozu s výskytem prvosenky jarní.
- Realizace 5 akcí pro veřejnost s tematikou lokality.

3.4. Navrhovaná opatření s určeným termínem, náklady a zodpovědností za realizaci

1. Udržení populace lýkovce nad počtem 170 ks

1.1. Lesnické zásahy:

1.1.1. Výřez všech mladých smrků z oplocenek – 2010 – v souladu s LHO

1.1.2. Výběrná těžba smrku (2 m³) za rok z lokality. Vázáno na věcná práva nebo souhlas vlastníka středního pozemku.

1.1.3. Výřez keřů bezprostředně zastíňujících lýkovec a prvosenky. Aktuálně dle potřeby na základě zjištěných údajů z monitoringu.

1.2. Pravidelný monitoring lokality:

- sčítání kvetoucích lýkoveců 1x za 2 roky
- pořizování fotografické dokumentace lokality pravidelně kolem 1.3.
- sledování populace prvosenky (počty kvetoucích jedinců)

2. Zajištění právního zabezpečení ochrany přírody na lokalitě.

2.1. Odkup prostředního pozemku do majetku ČSOP - Vypracování žádosti o odkup na Město Vlašim a následně provedení výkupu. V případě neúspěchu sjednání dohody o koordinaci hospodaření s ohledem na lýkovec - 2010.

2.2. Převedení lesů do kategorie lesů zvláštního určení - 2010

3. Zvýšení množství padlého dřeva na 5 m³ na lokalitě.

3.1. Zahrnutí požadavků ochranného plánu do obnovy LHO - 2010.

3.2. Ponechávání padlého dřeva listnáčů na lokalitě do potřebné kubatury, možno i více – 2014 (5m³).

4. Dosažení 80% přirozené druhové skladby dřevin do roku 2020.

4.1. Zahrnutí požadavků ochranného plánu do obnovy LHO – 2010.

4.2. Dosadba dřevin přirozené druhové skladby – buk, jedle, lípa, dub, javor, jilm.

4.3. Podpora přirozeného zmlazení listnáčů.

4.4. Opatření 1.1.1 a 1.1.2

5. Realizace 5 akcí pro veřejnost s tematikou lokality.

5.1. Realizace jarní vycházky na lokalitu (opakovaně, možno spojit s dalším tématem – 1x za 2 roky).

5.2. Presentace lokality v rámci přehledů činnosti ČSOP Vlašim.

5.3. Presentace lokality v místních, regionálních i celostátních médiích.

4. ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE

4.1. Použité podklady a zdroje informací

4.1.1. Bibliografie a další údaje

- Oblastní plán rozvoje lesů – PLO 10 – Středočeská pahorkatina. 2001 – 2010.
- LHO pro LHC 106801. Platnost 1.1.2001 – 31.12.2010
- Melichar J. (2005): Znalecký posudek o ceně pozemků a lesních porostů na nich se nacházejících v k.ú. Nesperská Lhota. Ms., depon. in archiv ČSOP Vlašim.
- Knížetová L. (1967): Zpráva o prověrce návrhu chráněného naleziště lýkovce jedovatého u obce Nesperská Lhota okr. Benešov. Ms., depon. in archiv ČSOP Vlašim.
- Dopis hlídky ochrany přírody č.98 redakci časopisu ABC ze dne 31.5.1962. Zapsala Dočkalová. Ms., depon. in archiv ČSOP Vlašim.
- Kupsova skála. Leták ke sbírce Místo pro přírodu. ČSOP, 2006.
- Kludys M. (2005): Kupsova skála. Krása našeho domova. Číslo 10, podzim/zima 2005.
- Chytrý M., Kučera T., Kočí M. (eds.) (2001): Katalog biotopů České republiky. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- Culek M. (eds.) (1995): Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha.
- Culek M. a kol. (2005): Biogeografické členění České republiky II.díl. AOPK ČR, Praha.
- Neuhauslová Z. a kol. (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Academia, Praha.
- Kříž K. (2006): Záchrana lýkovce jedovatého na Podblanicku. Projekt ZO ČSOP Vlašim pro žádost o finanční prostředky z Programu péče o krajinu 2006. Ms., depon in archiv ČSOP Vlašim.
- Kludys M., Jakubův P. (2008, 2009): Orientační botanický průzkum Kupsovy skály pro účely zpracování ochrannářského plánu. Ms., depon in archiv ČSOP Vlašim

4.1.2. Fotografické snímky a dokumentace

Fotografická a další dokumentace k lokalitě je uložena v lokalitní knize „Kupsova skála“ v Podblanickém ekocentru ČSOP Vlašim, Pláteníkova 264, Vlašim v tištěné a digitální formě.

Plán péče zpracoval:

ČSOP Vlašim

Pláteníkova 264

Vlašim

258 01

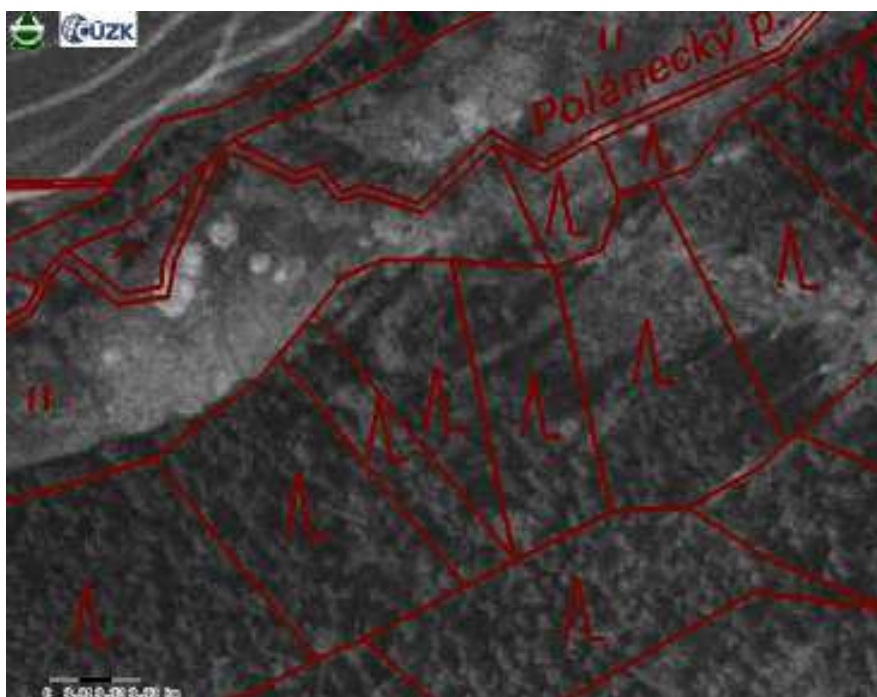
Tel. 317 845 169

e-mail: vlasim@csop.cz

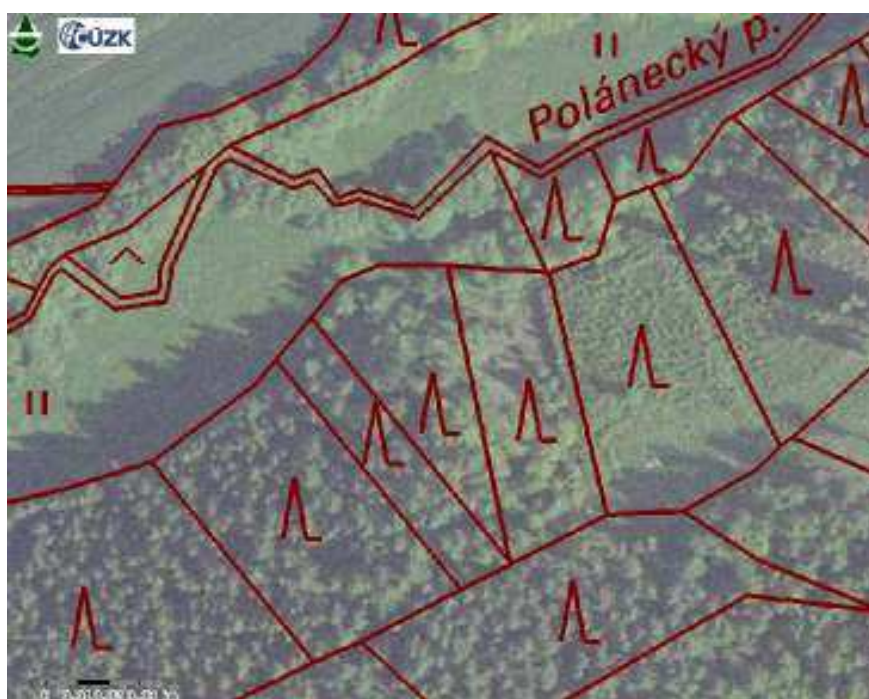
garant zpracování: Ing.Mgr.Martin Kludys

spolupráce: Bc. Pavel Jakubův

Příloha – letecké snímky

Letecký snímek lokality s obrysy SMO5 z let 1998 – 2001. Zdroj: Mapový server ÚHÚL

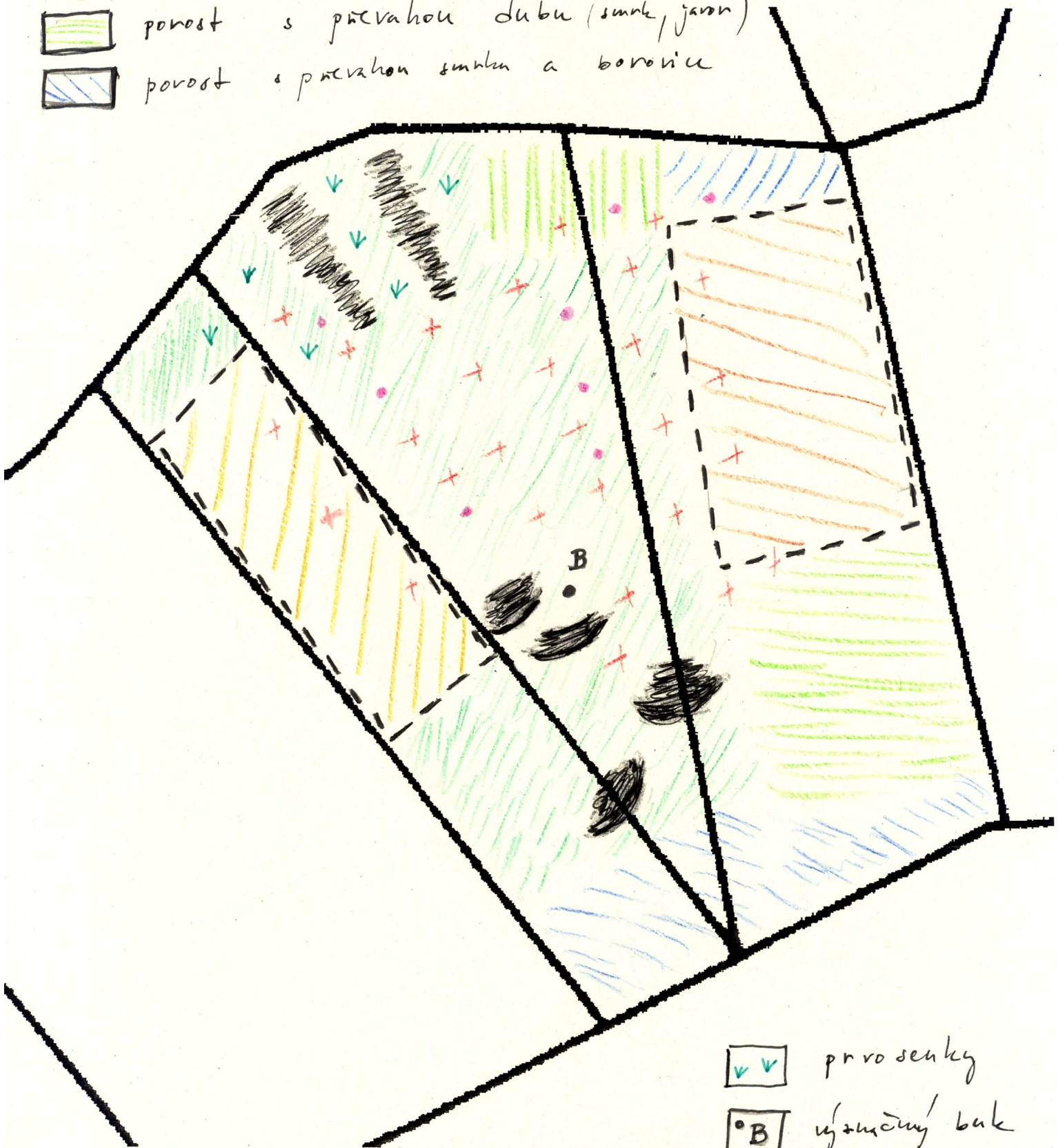

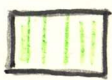

Letecký snímek lokality s obrysy SMO5 z let 1995 – 2007. Zdroj: Mapový server ÚHÚL

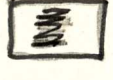

KUPSOVA SKÁLA

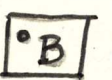

- rozvolněný smíšený porost (smrk, dub, buk, borovice, bříza)
- porost s převahou dubu (smrk, javor)
- porost s převahou smrků a borovic

- vlhká část - dub, smrk, olše
- velká plocha křovin
- oplocenka s dubem

- oplocenka s bukem a jehlí
- skalní výchozy
- jámy po těžbě kamene

- prvo senky
- výsadkový buk
- oplocenky
- výslyst ig'karce
- jednotlivé výsadby